

[Kim Behnke]

kan opleve den arrogance, hvormed hr. Poul Nielson kan stå og sige: Nå, men beskæftigelseseffekten er jo meget marginal. Budskabet fra hr. Poul Nielson til de 300.000 mennesker, der endnu den dag i dag ikke har fået et stykke arbejde, er: Jamen sådan nogle marginale betragtninger kan man end ikke bruge tid på at beskæftige sig med; der er sat punktum; det er afsluttet.

Jeg skal gøre hr. Poul Nielson opmærksom på, at hr. Poul Nielsons i hvert fald partipolitiske kollegaer i Esbjerg er af en ganske anden opfattelse, hvilket medlemmerne af Folketingets Energiudvalg bl.a. i form af en telefax til dem den 30. januar 1992 blev gjort tydeligt opmærksomme på.

Derude, hvor man er arbejdsløs, hvor man mangler arbejdspladserne, kan man ikke stille sig på talerstolen med den arrogance og meddele, at det bare er nogle marginale arbejdspladser. Ifølge de oplysninger, som hr. Poul Nielson ikke har tilbagevist, og som Folketingets Energiudvalg fik vedrørende denne sag, var der tale om arbejdspladser i størrelsesordenen 500-700. Hr. Poul Nielson har ikke tilbagevist de oplysninger. Hvis 500-700 mennesker i arbejde bare er nogle marginale betragtninger, så siger jeg velbekomme!

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det marginale ligger i, at der jo samtidig sker en fremrykning af Roarfeltets udbygning. Den er siden hen blevet skubbet et år, men det er altså ikke på vores foranledning. Roarfeltet skulle ellers have været lagt på hylden, og derfor er der en kompensations i forhold til regnestykket. Vi har i vores kommentar henholdt os til de beregninger, energiministeren har fremlagt med hensyn til virkningen af den afslutning, sagen fik, på aktivitetsniveauet.

Jeg skal yderligere understrege, at alt dette her jo har at gøre med en tidsmæssig placering af aktiviteten; det er ikke en enten-eller-situation for så vidt angår aktiviteten.

Det, der siden hen er sket, er altså, som jeg nævnte før, at der bliver ved med at komme andre udbygningsprojekter i en pæn strøm, og derfor bliver det samlede billede af en sådan karakter, at der er baggrund for det, jeg her har sagt til hr. Kim Behnke. Og længere er den diskussion ikke.

Per Tærstøl (KF):

»Poul Nielsons kyniske magtspil og energiministerens inkompetente håndtering af sagen tvinger os desværre til det.« Ja, det er tilsyneladende begrundelsen for, at vi har denne forespørgselsdebat i dag, i hvert fald ifølge hr. Kim Behnke, som er citeret i Berlingske Tidende den 30. januar i år for ovenstående kommentar til, hvorfor vi skal have denne forespørgselsdebat.

Lige meget hvor kærkommen lejligheden er for mig, kunne det naturligvis ikke falde mig ind at uddybe synspunktet om hr. Poul Nielsons magtspil her fra Tingets talerstol.

Jeg skal også sige – for det synes jeg egentlig jeg, rent juridisk i hvert fald, skylder hr. Poul Nielsen at sige i fuld offentlighed, da jeg jo rejste spørgsmålet om, hvorvidt hr. Poul Nielson var inhabil i betragtning af de job, han har, som vedrører disse spørgsmål – at jeg og alle andre er blevet gjort bekendt med, at hr. Poul Nielson ikke er inhabil.

Det, man kunne få ud af den slags forespørgsler, som jeg stillede dér, var, at man måske kunne anbefale dansk erhvervsliv – dansk erhvervsliv med mange penge i ryggen – at sørge for, at de 179 medlemmer, der sidder herinde, på en eller anden måde skulle kunne varetage interesser for de firmaer, de repræsenterer. Men det er en lidt personlig betragtning. Jeg siger det ikke for at lægge op til nogen debat, selv om der højst sandsynligt kan komme det, men jeg erkender og anerkender den beslutning, som præsidiets har taget i sin tid.

Til gengæld vil jeg sige til hr. Kim Behnke, at det nok kan undre mig, at hr. Kim Behnke kritiserer vores energiminister i denne sag. Hr. Kim Behnke har selvfølgelig lov til at have de synspunkter, han har, men hr. Kim Behnke ved jo ganske udmærket, at energiministeren ikke var ubundet i denne sag og dermed helt alene kunne give A. P. Møller den ønskede tilfaldelse.

Hvis jeg kender energiministeren ret, har hun sikkert i denne som i alle andre sager handlet dygtigt og kompetent og forsøgt at nå så langt i de politiske forhandlinger om A. P. Møllers ansøgning som overhovedet muligt.

Det viste sig altså, at et politisk flertal ikke ønskede at imødekomme A. P. Møllers ansøgning på de ønskede vilkår, og det var så det. Nu skal vi altså have blæst en hel forespørg-